

[H. C. Hansen.]

ærede statsminister håbede, at der ville komme mere ud heraf end af dollareksportudvalgets arbejde, som han kaldte „det herostatistisk berømte“. Statsministeren skulle ikke sparke ud efter et arbejde, som *er* gjort — af andre —, når han og hans regering ikke selv har røkket sig ud af stedet på dette punkt. Jeg glæder mig til at se, hvilke forslag man kan møde frem med, forslag som ikke allerede har været drøftet af det pågældende udvalg.

Det lykkedes ikke i særlig høj grad for dollareksportudvalget at få landbrugsorganisationerne med på tanken om en øget eksport mod dollars. Men hvordan har regeringens bestræbelser været i denne henseende? Den højtærede statsminister vil vel ikke påstå, at den sidste baconaftale med England virker stimulerende på eksporten af skinker og flæskekonserves til bl. a. dollarområderne. Har regeringen godkendt denne aftale og i bekræftende fald med hvilken begrundelse? Jeg ville i samme forbindelse gerne vide, om regeringen også har godkendt den nylig indgåede smørftale? Det forekommer ejendommeligt, at det ikke lykkedes at få smørprisen forhøjet med mere end 7½ pct., særlig når man tager i betragtning, at vi ikke samtidig har opnået et eneste tilsagn fra engelsk side med hensyn til importen her til landet. Hvis jeg ikke tager meget fejl, var det den nuværende handelsminister hr. Rytter, der som industriens repræsentant forud for forhandlingerne stillede sig meget bestemt på det krav, at man ikke måtte sælge vore muligheder ved for hurtigt at slutte en prisaftale uden i samme forbindelse at få sluttet aftale om leverancerne her til landet. Men hvordan går det med vor import fra England? Efter den højtærede udenrigsministers sidste udtalelse går det jo ikke særlig godt.

Jeg spørger direkte, om regeringen har godkendt denne nye smørpris, og jeg gør det, fordi jeg i de sidste dage gentagne gange er blevet præsenteret for den bestemte påstand, at det skulle have været muligt at få en noget større forhøjelse af smørprisen, at en sådan skulle have været tilbudt fra engelsk side, men at mejeriorganisationerne ikke har ønsket at få en større forhøjelse af hensyn til langtidsaftalen, af hensyn til konsekvenserne under faldende priser. Er dette rigtigt? Det må klares op, i alt fald sådan som snakken går i øjeblikket. Jeg håber, at regeringen vil kunne dementere dette forlydende, men hvis dette ikke er tilfældet, må jeg så

spørge: Hvordan ser regeringen da på sagen?

Medens jeg nu er ved smørret, må jeg sige, at det forbløffede mig, at det ærede medlem hr. Elgaard vovede sig ind på at genoplive smørdebatten. Og det forbløffede mig endnu mere, at han har ladet sig lede af så slette rådgivere, at hans tal bliver ganske vildledende. Han siger rigtigt, at jeg spåede, at stigningen i forbruget ville repræsentere ca. 100 mill. kr. Det gør den også.

Det ærede medlem begår den fejl kun at omtale udviklingen i det sidste mejeriår, men det sluttede 1. april 1951. I dette mejeriår har fedtstofrationeringen kun været ophævet i ca. 5 måneder. Ser man på udviklingen i smørforbruget fra 1. oktober 1950 til 30. september 1951 — og det må da være det rigtige — i sammenligning med forbruget i perioden fra 1. oktober 1949 til 30. september 1950, har der været en stigning fra 19 mill. kg til 29 mill. kg eller en stigning på 10 mill. kg. Forbruget af smør har efter rationeringens ophævelse været stærkt stigende. Det var i januar kvartal 1951 6,5 mill. kg, i april kvartal 7,6 mill. kg og i juli kvartal 8,5 mill. kg. Man kan således regne med, at smørforbruget i 1951 vil ligge ca. 12 mill. kg over forbruget i 1950. Dette smør ville ved eksport til England have indbragt ca. 65 mill. kr.

Stigningen i margarineforbruget udgør efter margarineindustriens oplysninger ca. 20 pct. Margarineforbruget er steget fra 4 mill. kg pr. måned til knap 5 mill. kg. Merforbruget af margarine har en værdi af ca. 40 mill. kr.

Hertil må regnes stigningen i flødeforbruget, der også er en følge af fedtstofrationeringens ophævelse. Forbruget af fløde er steget med ca. 26 pct., hvilket i penge giver en årlig sum af 20 mill. kr. Alt i alt har fedtstofrationeringens ophævelse således kostet landet ca. 125 mill. kr. Herfra skal dog trækkes mereksporten af svinefedt for ca. 30 mill. kr.

Slutresultatet bliver således ca. 100 mill. kr. som af socialdemokratiet og mig forud beregnet. Smørreksporten har i 1951 været ca. 10 pct. mindre end i 1950. I årets første 9 måneder er der eksporteret 111 000 t smør mod 122 000 t i tilsvarende periode i 1950.

Jeg viste regeringen den venlighed i mit første indlæg at forbigå disse tal i tavshed. De er taget fra handelsstatistikken og fra Landbrugsrådets meddelelser. Jeg går ud fra, at den højtærede handelsminister vil gøre mig og tinget, og særlig det ærede medlem hr. Elgaard, den tjeneste at lade